

FORVALTNINGSPLAN FOR GUSELVA NATURRESERVAT I LIERNE KOMMUNE

UTKAST 02.03.2023

Foto: Stine Krogfjord

Forvaltningsplaner utarbeides etter fast oppsett på nett: <https://fpnv.naturbase.no/>

Dette er en utskriftsversjon av nettutgaven.

Innholdsfortegnelse

Innledning.....	4
Om forvaltningsplanen	4
Forvaltningsmyndighetens oppgave.....	4
Tilleggsopplysninger.....	5
Områdefakta	6
Internasjonale forpliktelser	6
IUCN-tekst.....	6
Bernkonvensjonen-tekst.....	6
Natur.....	7
Beskrivelse	7
Naturtyper beskrivelse.....	7
Arter beskrivelse	7
Rødlistearter beskrivelse	8
Geologi beskrivelse.....	8
Klimaendring	8
Annen negativ påvirkning.....	8
Tilleggsopplysninger.....	9
Brukshistorikk	10
Eierstruktur.....	10
Verneprosess.....	10
Restriksjonsområder	10
Vernegrense	10
Brukshistorie	10
Reindrift	10
Friluftsliv.....	10
Jakt og Fiske	11
Kulturminner	11
Bygg og Installasjoner	11
Infrastruktur	11
Motorferdsel.....	11
Tilleggsopplysninger.....	11
Forvaltning	12
Innledning.....	12
Skjøtselsplan.....	13
Besøksforvaltning	13
Forvaltningsutfordringer	13

Naturmangfoldloven	13
Verneforskrift URL	13
Sentrale føringer	13
Forvaltningsmyndighetens retningslinjer.....	15
Tilleggsopplysninger.....	19
Kunnskapsgrunnlag.....	20
Vedlegg.....	21
Filvedlegg	21
Kartvedlegg.....	21

UTKAST

Innledning

Godkjent av	
Oppstartsdato	10.10.2018
Planlagt revisjon	01.01.2032
Sametingskonsultasjon	
Godkjent dato	
Høringsdato	
ephorte saksnummer	2018/16629
Forvaltningsmyndighet	Statsforvalteren i Trøndelag
Forvaltningsmyndighetstype	Statsforvalter
Oppsyn	Statens naturoppsyn
Fylker	Trøndelag
Kommuner	Lierne
Verneform	naturreservat
Verneplan	Skogvern
Vernet dato	11.12.2015

Om forvaltningsplanen

Forvaltningsplanen skal sikre en enhetlig forvaltning av verneområdet ved å gi retningslinjer om bruk og brukerinteresser, informasjon, skjøtsel, tilrettelegging og andre tiltak. Planen er hjemlet i verneforskriftens § 10, som sier at det skal utarbeides en forvaltningsplan med nærmere retningslinjer for forvaltning av naturreservatet.

Forvaltningsplanen er en presisering og utdyping av verneforskriften, og gir retningslinjer for dispensasjonspraksis. Forvaltningsplanen definerer videre mål for forvaltningen av verneområder, og beskriver aktuelle tiltak for skjøtsel, tilrettelegging, besøksforvaltning med videre. En forvaltningsplan er ikke et juridisk bindende dokument, men gir retningslinjer for forvaltningen av området i henhold til verneforskriften. Vanligvis skal forvaltningsplanen revideres hvert 10. år, men kan revideres tidligere ved behov.

Verneforskriften med tilhørende vernekart gir rammen for utarbeidelse av forvaltningsplanen. Forvaltningsmyndigheten har ansvar for utarbeidelse av forvaltningsplan. Utkast til forvaltningsplan sendes på høring til grunneiere og berørte interesser. Forvaltningsplan for store verneområder og Ramsar-områder godkjennes av Miljødirektoratet. Forvaltningsplaner utarbeidet av kommunen som forvaltningsmyndighet godkjennes av Statsforvalteren.

Retningslinjer for saksbehandling i verneplanarbeid ([Rundskriv T-2/15](#)) gjelder så langt det passer også for utarbeidelse av forvaltningsplaner.

Forvaltningsmyndighetens oppgave

Forvaltningsmyndigheten har ansvar for å forvalte verneområdet i tråd med verneformålet, og å treffe nødvendige tiltak hvis verneverdier trues. Forvaltningsmyndigheten utøver myndighet etter verneforskriften. Dette omfatter myndighet til å treffe vedtak om dispensasjon fra vernebestemmelsene. Naturmangfoldloven gjelder side om side med annet lovverk. Tiltak i verneområder må ha tillatelse både etter naturmangfoldloven og etter det regelverket tiltaket generelt reguleres etter. Forvaltningsmyndigheten kan også gi utfyllende

retningslinjer om forvaltning av verneområdet og om skjøtsel. Videre har forvaltningsmyndigheten ansvar for informasjon til grunneiere, rettighetshavere og allmennheten om verneverdiene og vernebestemmelsene. Forvaltningsmyndigheten har som oppgave å planlegge og utføre skjøtsel i verneområdet, og å registrere og dokumentere naturverdier i området.

Handlingsrommet til forvaltningsmyndigheten følger av naturmangfoldloven og verneforskriften for verneområdet. Verneforskriften fastsetter forbudsbestemmelser, unntaksbestemmelser og spesifiserte dispensasjonsbestemmelser for verneområdet. Forvaltningsmyndigheten har i tillegg hjemmel til å gi dispensasjon fra vernebestemmelsene i naturmangfoldloven § 48. Forvaltningsmyndigheten har ikke myndighet til å fatte vedtak som går ut over bestemmelsene i verneforskriften.

De sentrale forvaltningsorganer har overordnet ansvar for verneområdeforvaltningen, blant annet gjennom klagebehandling og fastsettelse av rammene for forvaltningen. De rettslige rammene og muligheten for utøvelse av skjønn er de samme uavhengig av hvem som er forvaltningsmyndighet. Sentrale forvaltningsorganer er Miljødirektoratet og Klima- og miljødepartementet.

Tilleggsopplysninger

Guselva naturreservat ble opprettet ved kongelig resolusjon 11. desember 2015. Det ble meldt oppstart av forvaltningsplanarbeidet samtidig med vernevedtaket, og det praktiske arbeidet med forvaltningsplanen startet opp i oktober 2018 og gjenopptatt i 2022. Det er ikke avholdt konsultasjon med samiske interesser, herunder reindrift, da det ikke ble fremmet krav om konsultasjon innen angitt frist. Forvaltningsplanen er utarbeidet av Statsforvalteren i Trøndelag.

Områdefakta

Landareal (daa)	726
Sjøareal (daa)	
IUCN-status	IUCN_IA
Ramsar-status	
Emerald-status	

Internasjonale forpliktelser

Norge har undertegnet en rekke internasjonale miljøavtaler. Mange av våre verneområder er svært viktige bidrag til at slike avtaler kan følges opp og gjennomføres i praksis.

IUCN-tekst

Norge er medlem i Den internasjonale naturvernunion ([IUCN](#)). Den har som mål å bevare natur og biologisk mangfold. Det finnes et eget program for arbeid med verneområder ([Protected Areas](#)). Under dette programmet er det blant annet utviklet et klassifiseringssystem med såkalte [IUCN-kategorier](#). Disse kategoriene benyttes i stor grad for å sammenlikne arbeidet med verneområder mellom ulike land, både regionalt og globalt.

Guselva naturreservat faller inn under IUCN-kategori IA ('strict nature reserve'). Denne kategorien innebærer et vern for å ivareta biodiversitet og mulig geologiske/geomorfologiske egenskaper, hvor menneskelig bruk og påvirkning på området er begrenset for å sikre beskyttelse av verneverdiene.

Bernkonvensjonen-tekst

[Bernkonvensjonen](#) formål er å verne om europeiske ville dyr og planter og deres levesteder, med særlig vekt på truede og sårbare arter. Målet er også å fremme samarbeid mellom medlemslandene.

Det er vedtatt fire lister (I-IV) som angir hvordan bestemte arter skal beskyttes (totalfredning, sikre leveområder, regulering av jakt og bruk av jaktredskap). I tillegg er det vedtatt resolusjoner for å beskytte bestemte naturtyper ([Resolution No. 4 \(1996\)](#)) og arter ([Resolution No. 6 \(1998\)](#)). Medlemslandene må rapportere om bevaringsstatus for de listede naturtypene og artene som finnes på eget territorium. I tillegg må landene opprette et nettverk av områder som skal bidra til å beskytte de aktuelle naturtypene og artene. Dette nettverket har fått navnet 'Emerald Network'. Norge er godt i gang med å etablere nettverket, og hadde per 1. desember 2021 hele 710 områder på denne europeiske vernelisten. Prosessen med å etablere nettverket startet i 2007. Siden da har mange fagmiljøer og eksperter gitt råd om hvilke arter og naturtyper som Norge bør nominere til nettverket. De utpekte Emerald-områdene må beskyttes og forvaltes slik at artene og naturtypene overlever på lang sikt. Horta verneområde (både naturreservatet og fuglefredningsområdet) er et område i [Emerald Network](#).

Natur

Beskrivelse

Guselva naturreservat befinner i Lierne kommune, i området mellom innsjøene Gusvatnet og Lenglingen. Naturreservatet har fått navnet sitt fra elva som renner gjennom verneområdet. Guselva naturreservat ligger i en bratt, skogkledt fjellskråning og strekker seg over om lag 300 høydemeter, fra omtrent 380 til 660 moh. Det finnes også en bekkekløft i verneområdet. Områdets tilstand i form av naturskog, delvis med urskoglignende struktur, mye dødved, rike skogtyper og bekkekløft er en kombinasjon av naturtyper og tilstand, som gir grunnlag for et rikt biomangfold med kravstore og sjeldne arter. Det er hovedsakelig lav, sopp og moser som er registrert i Guselva naturreservat. Av rødlistearter (Norsk rødliste for arter 2021) er det registrert blant annet taigabendellav (EN), gråsobeger (VU), trollsotbeger (VU), fjellgrankjuke (VU), sibirkjuke (VU) og harekjuke (NT). Tilstanden med gamle trær og skorpebark, gir et spesielt grunnlag for sjeldne og kravstore lavararter, særlig ulike arter skorpelav. Området er blant annet en utpreget biotop hvor den kritiske truede taigabendellav (EN) finnes. Lierne er kjerneområde for taigabendellav i Norge, og Norden for øvrig.

Naturtyper beskrivelse

Skogen i Guselva naturreservat består hovedsakelig av granskog, med innslag av bjørk i de høyereliggende områdene. Skogen her er tung og kompakt, og består av til dels urskoglignende granskog i høy alder. Her finnes det også en del liggende og stående død ved, noe som er bra for det biologiske mangfoldet. I dette området er det ikke uvanlig å finne store, grove trær som er over 250 år gamle, spesielt i bekkekløften. Bekkekløften og elva gir et stabilt, fuktig lokalklima, og flersjiktet gammel granskog med lang kontinuitet av død ved og store, gamle trær gir et godt grunnlag for stort artsmangfold innen flere artsgrupper, spesielt lav og sopp.

Det ble utført en MiS-registrering (miljøregistrering i skog) i området av Allskog, trolig i 2012. Ifølge rapporten finnes det arealer med rike skogtyper i form av høgstaudegranskog, høgstaudebjørkeskog og storbregnegranskog her. Guselva naturreservat er ikke kartlagt med henblikk på truede naturtyper. Norsk rødliste for naturtyper 2018 viser hvilke naturtype som har risiko for å gå tapt i Norge (Artsdatabanken, 2018). Naturtypene er delt opp i kategorier ut fra naturtypens risiko for å gå tapt: livskraftig (LC), nært truet (NT), sårbar (VU), truet (EN) og kristiak truet (CR). Rødlista er utarbeidet av Artsdatabanken i samarbeid med fagekspertene. Dersom området skulle bli kartlagt for truede naturtyper er det sannsynlig å finne den rødlista naturtypen høgstaudegranskog (NT), samt flomskogsmark (VU) i deler av skogen langs Guselva.

Bekkekløften ved Storfossen er én av lokalitetene som nevnes som prioriterte naturtyper i Lierne i rapporten "Biologisk mangfold i Lierne kommune" (Gaarder m.fl. 2007). Med bakgrunn i funn av rødlisteartene duftskinn (hadde den gang vurderingen nært truet i rødlista fra 2006, har i dag status som livskraftig i rødlista fra 2021) og gråsobeger (VU) ble lokaliteten vurdert til å ha verdien "viktig B". Rapporten beskriver at området rundt Storfossen består av blåbærgranskog i øvre partier og rik høgstaudegranskog i de nedre. Videre er det beskrevet funn av flere læger (liggende død ved).

Arter beskrivelse

Områdets tilstand i form av naturskog, delvis med urskoglignende struktur, mye død ved, rike skogtyper og bekkekløft er en kombinasjon av naturtyper og tilstand, som gir grunnlag for et rikt biomangfold med kravstore og sjeldne arter. Tresjiktet domineres av gran. Bjørk forekommer i høyereliggende deler av naturreservatet.

Innenfor Guselva naturreservat er det i [Artsdatabankens artskart](#) per 28.02.2023 registrert 56 ulike arter, hvorav 28 lavararter, 11 mosearter og 17 sopparter (se vedlegg). Artsregistrering-

ene er hovedsakelig gjort i bekkekløften og langsmed elven. Lang kontinuitet i død ved og tilgangen på store, grove trær med sprekkebark, både levende og døde, gir et spesielt grunnlag for sjeldne lav- og sopparter, særlig ulike typer skorpelaver og kjuker. Ved befarings i området 25. september 2022 ble det observert både ferske og eldre gnagespor etter bever.

Rødlistearter beskrivelse

Norsk rødliste for arter 2021 er en oversikt over arter som har risiko for å dø ut fra Norge (Artsdatabanken, 2021). Artene er delt opp i kategorier ut fra artens risiko for å dø ut: livskraftig (LC), nært truet (NT), sårbare (VU), truet (EN) og kristiak truet (CR). Rødlista er utarbeidet av Artsdatabanken i samarbeid med fagekspertene. I Guselva naturreservat er det registrert arter i alle kategoriene.

Totalt er det i Artsdatabankens artskart er det pr. 28.02.2023 registrert funn av 13 rødlista arter i Guselva naturreservat (se vedlegg), hvorav én art er sterkt truet (EN), seks arter er sårbare (VU) og seks arter er nært truet (NT). Av de mest eksklusive artene som er funnet i Guselva naturreservat finner vi taigabendellav (EN). Lierne er kjerneområde for taigabendellav i Norge og Norden (Holien 2012). I tillegg til de registrerte rødlisteartene i Artskart ble det i forbindelse med MiS-registreringen i 2012 funnet rødlistearten rynkesagsopp (NT). Alle disse artene er knyttet til eldre granskog, og indikerer lang skoglig kontinuitet og lang kontinuitet av død ved.

Taigabendellav var ikke påvist i området da Guselva naturreservat ble vernet i 2015, men med bakgrunn i at Lierne er kjerneområde for taigabendellav og at området har rett type biotop, ble det antatt at denne arten kunne forekomme i verneområdet. Taigabendellav ble først registrert i naturreservatet i 2021 i forbindelse med det pågående arbeidet med å øke kunnskapsgrunnlaget for arter som er kandidater for å bli prioriterte arter etter Naturmangfoldloven (Hofton 2021).

Geologi beskrivelse

Berggrunnen i Guselva naturreservat består hovedsakelig av glimmerskifer med stedvis innslag av granat, som oftest dekt av et sammenhengende dekke av morenemateriale. Glimmerskifer er en lett forvitterlig bergart som inneholder flere næringsrike mineraler. I områder med tynnere jorddekke, som i naturreservatets øvre deler, kan det derfor forekomme mer næringskrevende vegetasjon. I naturreservatets østre del ned mot innsjøen Lenglingen består løsmassene av breelavsetninger.

Klimaendring

Endring i temperatur og nedbør i fremtiden kan endre artssammensetningen i forhold til i dag. Et varmere klima kan medføre at skoggrensa trekker oppover i høyden, slik at man får tettere og mer høyreiste barskoger høyere i terrenget. Artsmangfoldet av både planter og dyr kan endres som følge av et varmere klima, idet mer varmekjære planter kan øke sin utbredelse. Økt omfang av ekstremvær som stormer/orkaner kan gi økt vindfelling. Vindfelling som økologisk faktor og skogfornyelse får økt betydning, med virkning på skogstruktur, arter av trær og alder på skogen.

Annen negativ påvirkning

Det har i nyere tid vært hogster både inntil og innenfor dagens vernegrense, hovedsakelig langs naturreservatets nord-østlige grense. Hogst inntil vernegrensen kan endre sol- og fuktighetsforhold i området og dermed påvirke artenes miljø. Videre er eksponerte skogholt mer utsatt for vind, og hogst inntil verneområdet kan dermed føre til vindfall. Selv om det er ønskelig med død ved med tanke på biologisk mangfold i skog, er det viktig at alle nedbrytningsfaser av død ved er representert. Lang kontinuitet i død ved oppnås best ved at skogen og artene der selv sørger for råde, vindfall og foryngelse.

Det er foreløpig ikke registrert fremmedarter i Guselva naturreservat.

Tilleggsopplysninger

Guselva naturreservat ligger i overgangen mellom svakt oseanisk og svakt kontinental vegetasjonsseksjon. Dette betyr at det er relativt lite nedbør her (750 – 1500 mm per år), og at klimaet er preget av varme somre og kalde vintre. Videre befinner naturreservatet seg i overgangen mellom nordboreal og mellomboreal sone, noe som viser til at området er i overgangen mellom barskogbeltet og bjørkeskog i høyereliggende deler av området.

UTKAST

Brukshistorikk

Eierstruktur

Guselva naturreservat berører kun én eiendom, og denne er privat. Naturreservatet grenser til tre andre eiendommer, hvorav to private og én eid av Statskog SF.

Verneprosess

Området er en del av en eiendom ervervet av Miljødirektoratet som makeskifteareal i forbindelse med erstatningsoppgjør for andre frednings saker. På bakgrunn av de biologiske verdiene som finnes i området, kvalifiserte området til vern som naturreservat etter naturmangfoldloven.

Restriksjonsområder

I Guselva naturreservat er det ingen direkte forbud mot ferdsel, men i henhold til forskriften er det forbudt å foreta seg noe som forringer verneverdiene angitt i verneformålet. I dette tilfellet er formålet med vernet å sikre et variert område med naturskog.

Vernegrense

Det foregikk flatehogst i området nord-øst for dagens Guselva naturreservat da verneprosessen ble satt i gang og grensene ble opptegnet. Hogsten ble imidlertid stoppet, men ikke tidsnok til å hindre hogst innenfor oppmerket vernegrense. Derfor berører hogstfeltet en liten del av naturreservatet. Hogstfeltet er tilplantet med gran. Avgrensningen av naturreservatet er ikke optimal, siden grensene ikke følger terrengformer og fordi området er ganske lite sett i forhold til økologisk dynamikk.

Brukshistorie

Bortsett fra en hogstflate i naturreservatets nord-østlige hjørne, som ble hogd før vernetidspunktet, er det ingen kjente, store inngrep i naturreservatet. Det ligger to gamle setrer i nærhet til naturreservatet. Det er derfor tenkelig at området tidligere har vært brukt til beiting og vedhogst. Det foregår både storvilt- og storviltjakt i området. Guselva naturreservat ligger i sin helhet innenfor Låarte sijte (Luru reinbeitedistrikt), og reinbeitedistriktet har benyttet området til reindrift og andre aktiviteter tilknyttet dette i lang tid.

Reindrift

Formålet med opprettelsen av Guselva naturreservat omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnet. Guselva naturreservat ligger i østre del av Luru reinbeitedistrikt (Låarte sijte), ikke så langt unna grensen til Østre Namdal reinbeitedistrikt (Tjåehkere sijte). Luru reinbeitedistrikt er et helårsdistrikt, uten klare geografiske skiller mellom årtidsbeitene. Det er ingen registrerte flyttleier, gjerder eller anlegg i eller ved naturreservatet. Rein beiter og oppholder seg i området i perioder. Reindrift i naturreservatet reguleres hovedsakelig av reindriftsloven. Sametinget er forvaltningsmyndighet for samiske kulturminner, og alle tiltak som kan skade samiske kulturminner må forelegges Sametinget.

Friluftsliv

Ifølge en friluftskartlegging i regi av Lierne kommune fra 2018, er naturreservatet en del av et større registrert friluftsområde. Dette med bakgrunn i at Lierne kommune blir brukt til tradisjonelt friluftsliv, jakt og fiske generelt, både sommer- og vinterstid. Det er ingen kartlagte stier eller veier inne i naturreservatet. Det finnes ei trebru over Guselva like sør for naturreservatets østligste punkt, et lite stykke nedstrøms for Wennerstrandfossen. Brua har fått hard medfart av elva, og brukes trolig mest i forbindelse med uttak av felt storvilt. Vegetasjonen tyder på at det er lite folk som ferdes her.

Nord-vest for naturreservatet går det en etablert skogsbilvei, Guslisetervegen, fra Fylkesvei 765 opp til en snuplass og parkeringsplass like øst for Gusliseteren. Denne veien er åpen på sommerhalvåret og stengt vinterstid. Dette området er et utfartsområde og er nokså mye brukt av lokale og tilreisende til tradisjonelt friluftsliv, jakt og fiske, hovedsakelig på sommerhalvåret. Vinterstid går det en snøscooterløype langs denne skogsbilveien. Snøscooterløya går mellom innsjøene Lenglingen og Gusvatnet og er ifølge [nettsidene til Lierne kommune](#) en isfiskeløype. Verken skogsbilveien eller snøscooterløypa berører naturreservatet. Naturreservatets øvre del er forholdsvis bratt og med tett vegetasjon, så det er lite sannsynlig at snøskuterkjøring og annen motorisert ferdsel forekommer her.

Jakt og Fiske

Området blir brukt til både storvilt- og småviltjakt.

Kulturminner

Det er ingen registrerte kulturminner innenfor naturreservatets grense, men det er registrert to kulturminner like utenfor naturreservatets grenser. Kulturminner kan søkes opp i kart på nettstedet [Kulturminnesøk](#).

Bygg og Installasjoner

Det finnes ingen installasjoner eller bygg i naturreservatet. Det finnes ei trebru over Guselva utenfor naturreservatet, like sør for Wennerstrandfossen.

Infrastruktur

Det finnes ingen infrastruktur i Guselva naturreservat. Det er heller ikke kartfestede stier i området.

Motorferdsel

Det er ingen etablerte traséer for bruk av motorisert ferdsel i området. Store deler av naturreservatet er bratt og skogkledd. Eventuell motorferdsel i naturreservatet vil for det meste være knyttet til utøvelse av reindrift eller utkjøring av felt vilt.

Tilleggsopplysninger

Guselva er en del av Sørilivassdraget, som ble varig vernet mot kraftutbygging i 1986 ([Sr.prp. nr. 89 1984-85, Verneplan III for vassdrag](#)).

Forvaltning

Innledning

Naturreservatet skal forvaltes i tråd med verneforskriften. Her finnes vernebestemmelsene for naturreservatet, unntak fra vernebestemmelsene, og dispensasjonsbestemmelser. Miljørettsprinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 legges til grunn som retningslinjer for behandling av eventuelle dispensasjonssøknader. Søknader om dispensasjon fra vernebestemmelsene sendes forvaltningsmyndigheten.

Verneforskriften for Guselva naturreservat er gjeldende lowerk for naturreservatet og regulerer hva som er tillatt, hva som er forbudt, og hva som kan tillates etter dispensasjon. Søknader om dispensasjon fra vernebestemmelsene sendes til forvaltningsmyndigheten. I verneforskriftens § 7 (spesifiserte dispensasjonsbestemmelser) er det listet opp en rekke tiltak som er vurdert under verneprosessen. Her kan det gis dispensasjon, under visse vilkår. Dersom det viser seg at tiltaket er til skade for verneverdiene, vil forvaltningsmyndigheten kunne inndra godkjente dispensasjonssøknader, eller avslå nye søknader.

I de tilfeller der det søkes om tiltak som ikke er nevnt i verneforskriften § 7, behandles søknaden etter verneforskriftens § 8 som er sammenfallende med naturmangfoldloven § 48. Tiltaket kan da gis dispensasjon dersom det verken går imot vernets formål eller kan påvirke verneverdiene nevneverdig. Tiltaket kan også gis dispensasjon dersom vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Forvaltningsmyndigheten har ansvar for å ivareta verneverdiene i Guselva naturreservat og sette i gang tiltak dersom verneverdiene trues. Guselva naturreservat skal forvaltes etter verneforskriftens bestemmelser i samsvar med verneformålet: *"Formålet med naturreservatet er å sikre et variert område med naturskog. Med sin variasjon i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser, har området særlig betydning for biologisk mangfold knyttet til truet og sjelden natur som urskogliggende granskog, bekkeløft og høgstaudeskog, samt arter knyttet til disse naturtyper. Det er en målsetting å beholde verneverdiene i best mulig tilstand, og eventuelt videreutvikle dem. Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget"* (verneforskriftens § 1).

Grunneiere beholder eiendomsretten i områder som vernes, men utøvende rettigheter reguleres etter verneforskriften ved at den setter særskilte rammer for bruk og fysiske tiltak i området. Verneforskriften endrer ikke grunneiers rettigheter og plikter etter annet regelverk uten at dette fremgår særskilt av forskriftene. Vern av et område endrer for eksempel ikke grunneiers forvaltning av jaktrettigheter, eller rett til å nekte oppføring av tiltak på sin eiendom. Vern endrer heller ikke grunneiers ansvar for farlige innretninger mv. på egen eiendom. Vern kan innebære forbud eller innskrenkninger i grunneiers, rettighetshavers og allmennhetens rådighet, men gir ikke vernemyndigheten eller det offentlige noen særskilt rådighet ut over det som følger av adgangen til skjøtsel. Forvaltningsmyndigheten har heller ikke adgang til å pålegge grunneier eller andre privatpersoner å utføre skjøtsel.

Forvaltningsmyndigheten kan initiere oppsyn, overvåking eller tiltak i naturreservatet. Aktuelle aktører i forbindelse med utføring av forvaltningstiltak kan være Statens naturoppsyn (SNO), grunneier og eventuelle eksterne aktører. Statens naturoppsyn (SNO) er forvaltningsmyndighetens feltapparat. SNO har en todelt tilsynsmyndighet som retter seg både mot tilsyn med naturtilstanden og menneskets atferd i naturen. Veiledning og informasjon er også en viktig del av oppgavene. Samtidig utfører SNO registrering, overvåking, tiltak og skjøtsel på oppdrag fra forvaltningsmyndigheten. SNO fører kontroll med at verneforskriften og eventuelle dispensasjonsvedtak overholdes.

Skjøtselsplan

Ikke behov for plan

Besøksforvaltning

Ikke behov for plan

Forvaltningsutfordringer

Skjøtsel

Formålet med naturreservatet er å sikre et variert område med naturskog. Med sin variasjon i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser, har området særlig betydning for biologisk mangfold knyttet til truet og sjelden natur som urskogliggende granskog, bekkekløft og høgstaudeskog, samt arter knyttet til disse naturtyper. Det er en målsetting å beholde verneverdiene i best mulig tilstand, og eventuelt videreutvikle dem.

Naturtypene i Guselva naturreservat trenger ingen form for skjøtsel, da verdiene i disse naturtypene er knyttet til områdets næringsrike geologi og skogens alder. Den beste skjøtselen vil i dette tilfellet å la områdene forbli mest mulig urørt. Formålet med vernet oppnår best ved at skogen blir vernet mot inngrep og hogst.

Fremmedarter

Det er ikke registrert fremmedarter i verneområdet som kan true verneverdiene.

Motorisert ferdsel på barmark

All ferdsel skal skje varsomt og ta hensyn til vegetasjonen. For å unngå at ferdsel på barmark fører til slitasje og erosjon på underlaget, forutsettes det at ulike aktiviteter utføres skånsomt. Våte og bæresvake områder bør derfor unngås. Dette gjelder for alle typer aktiviteter, selv om de er tillatte etter verneforskriften, for eksempel nødvendig uttransport av felt elg med lett beltekjøretøy.

Naturmangfoldloven

De miljørettslige prinsippene i naturmangfoldloven kapittel II kommer til anvendelse ved utøvelse av offentlig myndighet, og må vurderes når det treffes vedtak etter verneforskrifter. De miljørettslige prinsippene er kunnskapsgrunnlaget (§ 8), føre-var-prinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samlet belastning (§ 10), kostnader ved miljøforringelse bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).

Prinsippene er ikke selvstendige vedtakshjemler, men skal legges til grunn som retningslinjer når det treffes beslutninger som berører naturmangfold etter andre bestemmelser. Dette innebærer at prinsippene skal være en del av vurderingen både ved vedtak med hjemmel i spesifiserte dispensasjonsbestemmelser i verneforskrifter og ved vedtak etter naturmangfoldloven § 48. Naturmangfoldloven § 7 angir at det skal fremgå av vedtaket hvordan prinsippene er vurdert.

Verneforskrift URL

<https://lovdata.no/forskrift/2015-12-11-1492>

Sentrale føringer

Naturmangfoldloven § 48 gir forvaltningsmyndigheten hjemmel til å gi dispensasjon fra verneforskriften i tre alternative tilfeller; dersom det ikke strider mot verneformålet og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, dersom sikkerhetsmessige hensyn gjør det nødvendig, eller dersom hensynet til vesentlige samfunnsmessige hensyn gjør det nødvendig. Det følger av forarbeidene til naturmangfoldloven at den generelle dispensasjonsbestemmelsen i § 48 ikke kan anvendes for å utvide den rammen som er trukket opp i vernevedtaket. Bestemmelsen skal være

en sikkerhetsventil for tiltak som ikke kunne forutses eller spesielle/særskilte tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet. Første alternativ dekker tilfeller hvor verneformål og verneverdier tåler enkeltstående avvik fra vernebestemmelsene, og er i utgangspunktet ment for bagatellmessige inngrep eller forbigående forstyrrelser. Dispensasjonsbestemmelsen i § 48 er en kan-regel, det vil si at selv om vilkårene for å gi dispensasjon er oppfylt, så er det ingen som har krav på dispensasjon. Det er nødvendig med en bredere vurdering av om det bør gis dispensasjon. I behandlingen av søknader om dispensasjon etter naturmangfoldloven § 48 skal også de miljørettslige prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8 – 12 vurderes.

Naturmangfoldloven § 47 gir generelle regler om forvaltningsmyndighetens adgang til å foreta skjøtsel i verneområder. Bestemmelsen gir for det første forvaltningsmyndigheten adgang til å utøve en viss fysisk rådighet uten grunneiers samtykke. For det andre gir bestemmelsene adgang til i skjøtselføremål å treffe tiltak som vernebestemmelsene ellers forbyr eller regulerer. Verneforskriftens unntak for skjøtselstiltak gjelder bare for skjøtsel som forvaltningsmyndigheten står for og som gjelder verneområdet. Bestemmelsen i § 47 gir ikke adgang til å pålegge grunneieren en viss bruk av området.

Det som kan foretas med hjemmel i § 47 er tiltak for å opprettholde eller oppnå natur- eller kulturtilstanden som er formålet med vernet, herunder tiltak for å kanalisere ferdsel, fjerning av vegetasjon eller fremmede treslag og restaurering etter naturinngrep. Skjøtselstiltak som innebærer høsting av naturlige ressurser eller en vesentlig endring i naturtilstanden på vernetidspunktet kan ikke skje med hjemmel i § 47. Adgangen til skjøtselstiltak gir også rett til nødvendig motorferdsel innenfor hele verneområdet uten grunneiers samtykke. Dersom det er nødvendig å passere eiendom utenfor verneområdet for å komme fram, gir naturmangfoldloven § 72 adgang til det. Berører skjøtselstiltak privat eiendom eller rettigheter i verneområdet skal eieren eller rettighetshaveren så vidt mulig varsles på forhånd. Økonomiske fordeler ved gjennomføringen av skjøtselstiltak tilfaller grunneiere eller rettighetshaveren. Tiltak som ikke kan foretas med hjemmel i naturmangfoldloven § 47 krever avtale med grunneier.

Forholdet til annen lovgivning

Naturmangfoldloven gjelder side om side med annet lovverk. Tiltak i verneområder må ha tillatelse både etter naturmangfoldloven og etter det regelverket tiltaket generelt reguleres etter. Ved byggevirksomhet er det nødvendig med tillatelse både etter verneforskriften og plan- og bygningsloven. Motorferdsel i verneområder krever tillatelse både etter verneforskriften og motorferdselloven. Dersom et tiltak ikke er regulert i verneforskriften, gjelder annen lovgivning alene. For verneområder hvor det ikke er egne bestemmelser om motorferdsel, reguleres motorferdselen kun av motorferdselloven. I verneområder hvor det er tillatt med jakt og fiske gjelder særlovene på dette området.

Der et tiltak krever tillatelse både etter verneforskriften og etter annet regelverk, kan tiltakshaver velge å søke om tillatelse parallelt, jf. naturmangfoldloven § 48 tredje ledd. I slike tilfeller skal vedtak først fattes etter verneforskriften siden verneforskriften normalt vil ha strengere bestemmelser om bruk og tiltak i et verneområde enn det som gjelder etter annet lovverk. Dersom verneforskriften angir en annen behandlingsmåte, skal denne behandlingsmåten følges. Forvaltningsmyndigheten kan også gi samtykke til at vedtak fattes etter annet lovverk først. En tillatelse etter verneforskriften skal ikke medføre endring i praksis etter annen lovgivning, og skal holdes innenfor rammen av annet regelverk. Hvis det er motstrid mellom bestemmelser, går normalt verneforskriften foran andre lover eller forskrifter.

For vedtak etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen i naturmangfoldloven § 48 er det tatt inn en saksbehandlingsregel om at søknad om dispensasjon skal behandles av forvaltningsmyndigheten for verneområdet før den eventuelt blir behandlet etter annet regelverk, jf. naturmangfoldloven § 48 tredje ledd.

Forvaltningsmyndighetens retningslinjer

Tema	Forskriftreferanse	Forvaltningsmyndighetens retningslinje
Vegetasjon	§ 3 punkta og § 4 punkt a	Vegetasjon, herunder døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er ikke tillatt å fjerne planter og sopp (inkludert lav) eller deler av disse fra naturreservatet. Planting eller såing av trær eller planter er forbudt. Innføring av nye plantearter er heller ikke tillatt. Det er likevel lov til å sanke bær og matsopp.
Sanking av bær og matsopp	§ 4 punkt a	Det er tillatt å sanke bær og matsopp i naturreservatet.
Dyreliv	§ 3 punkt b	Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er vernet mot skade, ødeleggelse og unødige forstyrrelser. Utsetting av dyr er forbudt. Det bør tas ekstra hensyn i hekketiden ved for eksempel å unngå rasting der man ser eller antar det er reir med egg.
Bålbrenning	§ 3 punkt e	Bålbrenning er forbudt i naturreservatet. Dette gjelder også for reindriften. Flere sjeldne og truede lavarter, deriblant taigabendellav og trollsotbeger, vokser på tørre kvister og bark på skjørtegraner. Bålbrenning, hvor en gjerne bruker tørre kvist til opptenning, kan derfor utgjøre en trussel mot disse artene og er dermed forbudt.
Jakt, fangst og fiske	§ 4 punkt b, c og e, og § 7 punkt b og e	Vernebestemmelsene er ikke til hinder for jakt, fangst og fiske, samt felling av store rovdyr, i samsvar med gjeldende lovverk. Midlertidige, mobile jakttårn i forbindelse med storviltjakt kan settes opp, men må fjernes etter endt jaktsesong. Det er ikke lov til å fjerne trær, busker eller kvist for å rydde skuddplass. Verneforskriften åpner for at felt elg, hjort, bjørn eller ulv kan fraktes ut av naturreservatet med hest og drag eller lett beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget. Med lett beltekjøretøy menes ATV (4- eller 6-hjuling) med belter eller elgtrekk med belter. Det er ikke lov til å bruke kjøretøy uten belter til dette formålet. Med varige spor menes spor som er synlige i terrenget mer enn ett år. Våte områder bør derfor unngås for at kjøringen skal regnes som lovlig i henhold til verneforskriften. Dersom det er behov for å rydde unna Husk at kjøringen også må være i henhold til øvrige gjeldende regelverk. Om det er behov for å bruke annet kjøretøy enn lett beltekjøretøy for uttransport av felt elg og hjort, må dette omsøkes til forvaltningsmyndigheten. Dispensasjoner for dette gis normalt til spesifikke kjøretøyer og langs spesifikke traséer/områder. Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi dispensasjon til tiltak i forbindelse med forvaltning av vilt og fisk, og nødvendig motorferdsel i forbindelse med dette. Tiltak i forbindelse med forvaltning og fisk kan for eksempel være elgbeiteregistrering, fiskeundersøkelser og rypetaksering. Noen forvaltningsmessige tiltak krever også dispensasjon etter annet lovverk. Det er ikke lov til å sette ut dyr (inkl. fisk) i naturreservatet.
Skogbruk	§ 3 punkt a og c	Det er ikke tillatt med skogbruk i verneområdet, herunder uttak av virke til ved. Vegetasjonen er vernet mot skade og ødeleggelse, og planting eller såing av trær og annen vegetasjon er forbudt. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet. Dersom noen har rettigheter til uttak av ved, beholdes disse, men vernet hindrer at denne retten kan utøves i praksis.

Tema	Forskriftreferanse	Forvaltningsmyndighetens retningslinje
Jordbruk og beiting	§ 3 punkt a og c, § 4 punkt d og f, § 6 punkt a og § 7 punkt j	Det er ikke tillatt med annen jordbruksvirksomhet enn beiting. Tiltak som kan endre naturmiljøet er ikke tillatt. Dersom noen har seterrettigheter i verneområdet, beholdes disse, men vernet kan innskrenke eller forby fysiske tiltak og aktiviteter som er i strid med verneforskriften. Tiltak og aktiviteter med grunnlag i seterrettigheter må tiltakshaver søke forvaltningsmyndigheten om dispensasjon til. Vernebestemmelsen er ikke til hinder for utsetting av saltsteiner. Det er tillatt med nødvendig motorferdsel for uttransport av syke og skadde bufe. Kjøretøy som benyttes skal være skånsomt mot markoverflaten, f.eks. ATV (4- eller 6-hjulring) med belter eller beltegående elgtrekk. Eier av syke eller skadde bufe skal varsle Statens naturoppsyn (SNO) før slik kjøring. Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi dispensasjon til motorisert ferdsl i forbindelse med utsetting av saltstein. Eventuell motorisert ferdsl skal så langt det er mulig foregå på vinterføre med snøskuter. Dette kan innebære at nødvendig utstyr og lignende fraktes inn med snøskuter vinterstid i forkant av tiltaket.
Forurensning og avfall	§ 3 punkt c	Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet. Dette gjelder blant annet utslipp av kloakk eller annen form for forurensning, gjødsling, kalking eller bruk av kjemiske bekjempningsmidler. Å legge igjen avfall og forsøpling er forbudt. Listen er ikke uttømmende.
Ferdsl generelt	§ 5	Det finnes ikke restriksjonsområder i verneområdet hvor det ikke er lov til å ferdes. Alle kan ferdes til fots i hele naturreservatet så lenge den skjer varsomt og tar hensyn til vegetasjon, dyreliv og kulturminner. Våte og bæresvake områder bør derfor unngås.
Motorferdsel	§ 5 punkt a	Det er i utgangspunktet forbudt med motorferdsel til lands og til vanns i naturreservatet. Dette gjelder også landing og start med luftfartøy (gjelder ikke drone). Det finnes noen unntak for reindrif, militær virksomhet, ambulanse/politi/redning/oppsyn. Se egne retningslinjer for dette.
Sykling	§ 5 punkt b	All ferdsl skal skje varsomt og ta hensyn til vegetasjon, dyreliv og kulturminner. Sykling med vanlig tråsykkel er tillatt langs eksisterende stier. Utenom eksisterende stier er bruk av sykkel forbudt. Her er ikke forskriften noe strengere enn friluftsløven, som også sier at sykling er tillatt på vei eller sti i utmark og overalt i utmark på fjellet. Guselva naturreservat anses å være lavere i terrenget enn det som er å anse som «fjell». Om det skal sykles lovlig i verneområdet, må det avklares om den aktuelle traseen er å betrakte som «sti». Våte og bæresvake områder bør unngås.
Bruk av el-sykkel	§ 5 punkt a	Verneforskriften for Guselva naturreservat har egne bestemmelser om forbud mot motorisert ferdsl. Dette innebærer at også bruk av el-sykkel er forbudt. Sykling med el-sykkel med avslått motor betraktes ikke som sykling med vanlig tråsykkel.
Berdsl med hest	§ 5 punkt b og § 6 punkt e	All ferdsl skal skje varsomt og ta hensyn til vegetasjon, dyreliv og kulturminner. Bruk av hest og kjerre, samt skånsom ridning, er tillatt langs eksisterende stier. Utenom eksisterende stier er bruk av hest forbudt. Selv om § 6 punkt e tillater skånsom ridning, kan ikke verneforskriften være mindre streng enn annet lovverk. Ifølge friluftsløven er ferdsl med ride- eller kløvhest tillatt på vei eller sti i utmark og overalt i utmark på fjellet. Guselva naturreservat anses å være lavere i terrenget enn det som er å anse som «fjell». Om det skal rides/brukes hest lovlig i verneområdet, må det avklares om den aktuelle traseen er å betrakte som «sti». I tillegg gjelder bestemmelsene i verneforskriften om at all ferdsl skal skje varsomt og ta hensyn til vegetasjon, og at vegetasjonen er vernet mot skade og ødeleggelse. Våte og bæresvake områder bør derfor unngås for at ferdselen skal regnes som lovlig i henhold til verneforskriften.

Tema	Forskriftreferanse	Forvaltningsmyndighetens retningslinje
Arrangementer	§ 3 punkt d og § 7 punkt c og i	Bruk av naturreservatet til større arrangementer er forbudt. Dette innebærer også plassering av trimposter innenfor naturreservatets grenser, da slik organisert aktivitet kan tolkes som 'et større arrangement'. Dette gjelder både fysiske og digitale trimposter. Et fåtall telt, en skoleklasse på tur eller tradisjonell turvirksomhet til fots i regi av barnehager, ideelle organisasjoner eller liknende, regnes ikke som større arrangementer og omfattes ikke av forbudet. I tvilstilfeller bør det tas kontakt med forvaltningsmyndigheten. Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi dispensasjon til avgrenset bruk av naturreservatet i forbindelse med større arrangementer. Dersom det etableres en trimpost på utsiden av naturreservatet, og som kan føre til ferdsel gjennom naturreservatet, bør stien legges utenom naturreservatet. Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi tillatelse til bruk av naturreservatet i miljøtilpasset reiselivsvirksomhet etter plan godkjent av forvaltningsmyndigheten.
Droner	§ 3 punkt b og § 5 første ledd og punkt a	Bruk av droner regnes ikke som motorferdsel etter motorferdselloven med forskrifter - og for verneforskrifter legger vi samme definisjon av motorferdsel til grunn som i motorferdselloven. Verneforskriften er dermed ikke til hinder for droneflyving i samsvar med gjeldende lovverk. Dette gjelder også for reindriften. Samtidig er dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, vernet mot skade, ødeleggelse og unødige forstyrrelser. Forstyrrelse av dyrelivet må derfor unngås for at droneflyvningen skal regnes som lovlig i henhold til verneforskriften.
Ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynstjeneste	§ 6 første ladd og § 7 punkt a	Forbudet mot motorferdsel er ikke til hinder for tiltak i forbindelse med ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynstjeneste. Motorferdsel i forbindelse med øvingsvirksomhet knyttet til ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynstjeneste derimot krever dispensasjon fra verneforskriften. All øvingskjøring skal primært foregå utenfor naturreservatets grenser, men det vil imidlertid være mulig å få dispensasjon for koordinerte og gode øvelsesopplegg på frossen og snødekt mark, spesielt med tanke på redningstjenesten.
Militær operativ virksomhet og motorferdsel	§ 6 første ledd og § 7 punkt a	Forbudet mot motorferdsel er ikke til hinder for gjennomføring av militær operativ virksomhet. Motorferdsel i forbindelse med øvingsvirksomhet knyttet til militær operativ virksomhet krever derimot dispensasjon fra verneforskriften. All øvingskjøring skal primært foregå utenfor naturreservatets grenser, men det vil imidlertid være mulig å få dispensasjon for koordinerte og gode øvelsesopplegg på frossen og snødekt mark.
Reindrift - generelt	§ 4 punkt d	Vernet skal ikke være til hinder for rasjonell reindrift, og området skal forvaltes slik at reindrift vil kunne foregå som tidligere. Reindriften skal i all hovedsak reguleres gjennom reindriften, men hvis dette kommer i konflikt med verneforskriften vil verneforskriften være bestemmende.
Reindrift - motorferdsel på snødekt mark	§ 6 punkt c	Reindriften trenger ikke å søke om nødvendig bruk av snøskuter på snødekt mark. Leiekjørere for reieiere eller reindriftsansvarlig må medbringe skriftlig dokumentasjon for avtale med oppdragsgiver.
Reindrift - motorferdsel på barmark	§ 7 punkt f	Det kan etter søknad gis dispensasjon til nødvendig bruk av lett terrengkjøretøy på barmark. Med lett terrengkjøretøy menes moped, ATV (4- eller 6-hjul) og lignende. Det forutsettes at barmarkskjøringen skal begrenses mest mulig i reindriften og at det velges traséer som gir minst mulig terrengslitasje. Forvaltningsmyndighetene kan gi femårige tillatelser, som kan koordineres med og tas inn i distriktsplanen i henhold til reindriften.

Tema	Forskriftreferanse	Forvaltningsmyndighetens retningslinje
Reindrift - helikopter	§ 7 punkt g	Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi dispensasjon til landing og start med helikopter i forbindelse med reindrift. Forvaltningsmyndigheten kan gi femårige tillatelser, som kan koordineres med og tas inn i distriktsplanen i henhold til reindriftsloven.
Reindrift - gjerder og samleanlegg	§ 7 punkt h	Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi dispensasjon til oppføring av gjerder og samleanlegg av midlertidig karakter i forbindelse med reindrift. Det kan her gis flerårige tillatelser som koordineres med, og tas inn i, distriktsplanen i henhold til reindriftsloven. Oppføring av varige gjerder eller samleanlegg er ikke tillatt etter verneforskriften. Dersom reindriften ønsker å sette opp varige gjerder, samleanlegg eller andre anlegg i forbindelse med reindrift, må dette vurderes etter de generelle dispensasjonsbestemmelsene, jf. § 8 og naturmangfoldloven § 48.
Reindrift - uttak av virke	§ 4 punkt g	Verneforskriften er ikke til hinder for skjæring av sennagress til fottøy, uttak av ris til gammer og uttak av materialer til duodji, dvs. tradisjonell samisk husflid og tradisjonelle samiske bruksgjenstander. Det er forbudt med uttak av plantearter som står på den til enhver tid gjeldende norske rødliste, eller uttak av særegne vekstformer på trær (for eksempel rirkuler). Uttak av kvist fra skjortegraner bør unngås, da disse kan være voksested for en rekke rødlistede lavararter. Rødlisten for arter kan søkes opp på Artsdatabankens nettsider.

Tilleggsopplysninger

Verneforskriften angir en rekke aktiviteter eller tiltak som er forbudt i verneområdet. I tillegg er det fastsatt en rekke direkte unntak fra forbudene. Aktiviteter og tiltak som er direkte unntatt fra forbudene kan gjennomføres uten søknad. Forvaltningsmyndigheten har plikt til å vurdere om aktuelle tiltak er tillat etter vernebestemmelsene, og behandle søknader om å gjennomføre tiltak i verneområdet. Forvaltningsmyndighet skal behandle søknader i tråd med verneforskriftens bestemmelser, naturmangfoldloven og forvaltningsloven. I tillegg må de som søker få svar på spørsmål om hvordan bestemmelsene i regelverket skal forstås.

Søknad om dispensasjon fra vernebestemmelsene skal inneholde:

- Tiltakshavers /søkers navn og adresse.
- Kart med inntegnet plassering av tiltaket.
- Eiendomsforhold (evt. grunneiers tillatelse).
- Beskrivelse av tiltaket, omfang og varighet.
- Hvilke naturtyper og naturverdier som blir berørt (dersom dette er kjent).

Vilkår for dispensasjoner

Forvaltningsmyndigheten kan stille vilkår for dispensasjoner. Det skal alltid vurderes om det bør knyttes vilkår til tillatelser for å ivareta verneformålet.

Behandling etter annet lovverk

Der et tiltak krever tillatelse både etter verneforskriften og etter annet regelverk, kan tiltakshaver velge å søke om tillatelse parallelt, jf. naturmangfoldloven § 48 tredje ledd. I slike tilfeller skal vedtak først fattes etter verneforskriften. Dersom verneforskriften angir en annen behandlingsmåte, skal denne behandlingsmåten følges. Forvaltningsmyndigheten kan også gi samtykke til at vedtak fattes etter annet lovverk først.

Vedtak

Alle vedtak registreres i miljøvedtaksregisteret. Kommunen, grunneier og SNO (lokalt) skal ha kopi av alle vedtak, og Sametinget og Fylkeskommunen skal ha kopi dersom vedtaket berører kulturminner. Det er klagerett på alle vedtak.

Kunnskapsgrunnlag

Forfatter	År	Tittel	Utgiver	Kobling
Gaarder, G., m.fl.	2007	Biologisk mangfold i Lierne kommune	Miljøfaglig utredning	https://www.borchbio.no/MFURapporter/MU2007-11-LIERNE-BM.PDF
Holien, H.	2012	Faggrunnlag til handlingsplan for taigabendellav 'Bactrospora brodoi'	Fylkesmannen i Nord-Trøndelag	http://fmtl.gislink.no/litteratur/kilder/2012_4.pdf
Hofton, T. H.	2021	Taigabendellav (Bactrospora brodoi) i Norge - status for arten pr. 31.12.2020 og kartleggingsresultater 2013-2020	BioFokus	http://lager.biofokus.no/biofokus-rapport/biofokusrapport2021-10.pdf
	1999	Distriktsplan for Låarte Sijte		https://www.statsforvalteren.no/siteassets/sf-trondelag/dokument-fmtl/landbruk-og-mat/reindrift/distriktsplaner/distriktsplan-laarte-sijte-luru-rbd.pdf
Artsdatabanken	2018	Norsk rødliste for naturtyper	Artsdatabanken	https://artsdatabanken.no/rodlistefornaturtyper
Artsdatabanken	2021	Norsk rødliste for arter	Artsdatabanken	https://artsdatabanken.no/lister/rodlisteforarter/2021/

Vedlegg

Filvedlegg

Type	Lagt til	Tema	Eksternt Opphav	Internt Opphav	Størrelse
	02.03.2023	Registrerte arter i Guselva naturreservat		Ja	223 Kb

Kartvedlegg

Type	Lagt til	Tema	Eksternt Opphav	Internt Opphav	Størrelse
	20.01.2022	Vernekart		Ja	1182 Kb